

Redna mesečna
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljaka izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kapitarjevi ul. 6/III

SCLOVENEK

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Cek. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7563,
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Razgaljene klevete

»Grčija je svoje stališče do balkanskega pakta pojasnila v smislu povečanja solidarnosti med podpisnicami pakta, kar je izzvalo soglasno zadovoljnost vseh članov stalnega Sveta Balkanske zveze. Ker temelji politika balkanske zveze na neizpremenljivosti obstoječih meja in spoštovanju varnosti, je stalni Svet Balkanske zveze pripravil najučinkovitejše ukrepe, da se pakt strogo izpolnjuje v onem delu Evrope, kjer se nahajajo balkanske države. S temi jasnimi, nedvoumnimi in vsebinsko bogatimi besedami uradnega poročila zaključuje stalni Svet Balkanske zveze svoje tridnevno zasedanje v Belgradu. Diplomati so opravili dobro delo in so hoteli svojo zadovoljnost razodeti v jeziku, ki ga mora vsak smrtnik razumeti, mesto da bi kot običajno omotavljali resnico v fraze, ki jim nikdo ne more do dna.

Državnikom Balkanske zveze moramo od srca čestitati ne samo na uspehu posvetovanj, ki je izredno velik, marveč tudi na zaupanju, ki so ga izkazali javnemu mnenju, ko mu resnice niso prikrivali. S tem so učinkovito pobili kleveto, ki se je širila po Evropi na račun balkanskega pakta, odkar se je Grčija spreminila iz republike v kraljevino in ki je nasprotnikom miru in reda na Balkanu dajala potuho, da so zopet začeli kovati svoje temne načrte. To kleveto so zaporedoma zanikale vse balkanske države, zanimal jo je soglasno tisk vseh balkanskih držav, na Balkanu nihče vanjo ni verjel, toda obešala se je po Evropi kot strupena plinska megla in je ni bilo mogoče razgnati. V čem je ta kleveta obstajala?

Kakor izhaja iz uradnega poročila belgrajske konference, ki ga navajamo uvodoma, kakor tudi iz besedila balkanskega pakta samega, ki je bil svoj čas objavljen, temelji politika Balkanske zveze, to je zveze med Jugoslavijo, Rumunijo, Grčijo in Turčijo, na nespremenljivosti obstoječih državnih meja na Balkanu. Vse štiri države so se med seboj slovesno obvezale, da bodo druga drugo stale na strani, če bi se pripetilo, da bi kašna tuja država napadla katerikoli zaveznika Balkanske zveze. Vse štiri države solidarno in skupno jamčijo za vse meje držav, ki so pakt podpisale. Toda ob priliki spremembe režima v Grčiji se je naenkrat razneslo, nikdo prav ne ve, iz katerega vira, da je nova grška vlada, ki ji predseduje Metaksas, začela dvomiti, če bo mogla izpolnjevati vse obveznosti, ki jih balkanski pakt nalaga. Reklo se je, da je grška vlada prišla v dvome predvsem zaradi Albanije. Če bi bila Albanija še popolnoma samostojna, tako je šla govorica, in bi razpolagala samo s svojo lastno armado, bi grška vlada radevolje prevzela poročstvo, da bo s svojo vojsko prišla na pomoč oni državi, ki bi jo Albanija lahko napadla. Toda Albanija da tako rekoč ni več samostojna, marveč da je samo še balkanska predpostavka velike evropske velesile, ki si je z mednarodnimi pogodbami pridobila pravice, da Albanijo gospodarsko oskrbuje in upravlja ter jo tudi vojaško brani. Grčija, tako se je kleveta zaključila, pa ne more prevzeti nobenih jamstev za albansko mejo, za katero ne stoji tako rekoč več samo albanska armada, marveč oboje: velika evropska in balkanska država — Italija, za katero pa obveznosti balkanskega pakta ne veljajo. Seveda se je na podlagi te klevete že splošno govorilo, da se bo Grčija izločila iz balkanske skupnosti, oziroma, da bo od balkanskega pakta vzela samo ono, kar bo za njo koristno.

No, belgrajska konferenca je reko obkroževalj takoj ustavila. Že takoj prvi dan konference je grški ministrski predsednik Metaksas povedal časnika, da je »sporazum med Grčijo in Jugoslavijo popoln« in naš predsednik vlade se je istotako izrazil, »da je z Grčijo vse razčiščenost. Končno je Balkanska zveza v uradnem poročilu brez ovinkov izpovedala, v čem ta sporazum obstaja in kaj je bilo razčiščenost. Grčija je svoje stališče pojasnila v smislu povečanja solidarnosti, to se pravi, da je vsemu svetu povedala, da je bila prej obkroževana, ko so v njeno lojalnost dvomili in da ostane tudi v bodočnosti, če mogoče še bolj kot sedaj, podvržena disciplini in da želi, da bi solidarnost med podpisnicami Balkanske zveze postala, če mogoče, še bolj »povečana«. Stališče do Albanije, ki je postala res neke vrste protektorat italijanske velesile, katere obožene sile imajo na podlagi tiranskih pogodb neomejen dostop na albansko ozemlje, je bilo res treba nekoliko razčiščiti, ker vse albanske okoliščine niso bile predvidene, ko se je v januarju 1934 v Atenah podpisoval balkanski pakt. Tega ni želela samo Grčija, ki meji na Albanijo, ali Jugoslavija, ki je tudi mejasica Albanije, marveč vse štiri države Balkanske zveze, ki so vse enako na tem interesirane, da je položaj vedno jasn, da so odgovornosti vedno jasno opredeljene in obveznosti vedno jasno določene. Albanski problem pa je bil očitno brez vsakih težav razčiščen v prvih dveh sejah belgrajske konference, in kakor čujemo, se je sporazum dosegel na podlagi zelo modrega predloga jugoslovanskega ministrskega predsednika, da se naj v pogledu albanske meje obveznosti balkanskega pakta, ki je bil itak sklenjen v okviru Zveze narodov, povežejo enostavno s paktom ZN. To se je tudi zgodilo. V primeru, da bi na albanskih mejah grozila kakšna nevarnost eni ali drugi državi Balkanske zveze, stopi takoj v veljavo postopek po čl. 16 pakta Zveze narodov, ki predvideva ekscipien Sveta Zveze narodov, ugotovitve napadalca, sankcije proti napadalcu itd., kot se je to v prošlosti že večkrat z uspehom izvajalo.

Na belgrajski konferenci se je razpočila še ena kleveta, ki je bila sicer manjšega pomena, a je le povzročila nekaj vznemirjenja. Nasprotniki Balk. zveze so namreč lagali okrog, da Rumunija ni zadovoljna, ko hoče Turčija oborožiti Dardanele. Da je bilo treba o tem govoriti, se razume, saj je to vprašanje novo in ga je treba tudi med prijatelji spraviti na čisto. O kakšnem nesporazumu pa vsled tega vendar nima smisla govoriti. In res, na belgrajski konferenci se je takoj izkazalo, da so imeli nasprotniki miru in reda na Balkanu prevelike oči. Titulescu je že prvi dan s smehljajočim se obrazom pripove-

Konferenca Male zveze

**Izredno svečan poudarek edinstvi in solidarnosti
Nevklonljivo proti Habsburžanom
Dosledno proti kršitvam mirovni pogodbe
Odprta vrata za sodelovanje z Italijo-Nemčijo**

Belgrad, 7. maja. m. Člani Sveta Male zveze so danes pod predsedstvom predsednika vlade dr. Milana Stojadinovića v zunanjem ministstvu nadaljevali svoje delo. Ob 10 dopoldne se je pripeljal kot prvi v zunanje ministstvo čkoslovski zunanji minister dr. Kamil Krofta ter je ostal v razgovoru z dr. Stojadinovićem vse do pol 12, ko se je pripeljal v zunanje ministstvo tudi rumunski zunanji minister Nikolaj Titulescu. Takoj zatem se je nadaljevala konferenca sveta Male zveze, na kateri so zunanji ministri treh držav Male zveze podali znova stališče svojih vlad v vprašanju organizacije miru v Podonavju, v gospodarskem sodelovanju ter ureditvi teh odnosov v donavski kotlini. Zunanji ministri so govorili tudi o vprašanju uvedbe splošne vojaške dolžnosti v Avstriji ter o vprašanju restavracije Habsburgovcev. Vzporedno s temi vprašanji so vzeli v pretres tudi druga, ki so s temi v zvezi. Razmotirali so tudi o kampanji za revizijo mednarodnih pogodb in o spremembi stanja, ki je nastalo s temi pogodbami. Dr. Stojadinović, Titulescu in dr. Krofta so konferirali v zunanjem ministstvu vse do pol 1, ko se je čkoslovski zunanji minister dr. Krofta odpeljal v avdienco h knezu-naměstniku Pavlu v Beli dvor. To je bila prva avdienca novega čkoslovškega ministra pri knezu-naměstniku, ki mu je ob tej priliki izročil tudi pozdrave predsedniku čkoslovške republike Benešu. Nj. kralj. Vis. Pavle je zatem zadržal dr. Krofta na kosilu, na katerega so bili povabljeni tudi dr. Milan Stojadinović, Titulescu, člani jugoslovanske vlade ter civilna in vojaška hiša N. Vel. kralja Petra II.

Popoldne ob 17 sta kralj. naměstnik dr. Radenko Stanković in dr. Ivo Perović sprejela v avdienco zunanje ministre držav Male zveze. Po tej avdienci so se trije zunanji ministri držav Male zveze ponovno sestali v zunanjem ministstvu ter nadaljevali konferenco sveta Male zveze. Na njej so ponovno ugotovili, da politika Male zveze ostane tudi še vnaprej takšna, kot je bila do sedaj, ker se bistveno ni prav nič izpremenila. Mala zveza ostane še tudi v bodoče na braniku načel, ki so jo doslej vodila in se v polni meri zaveda delikatnega položaja v Evropi. Konferenca zunanjih ministrov držav Male zveze je trajala vse do pol 8 zvečer, ko so se zunanji ministri podali iz kabineta zunanjega ministristva v veliko dvorano zunanjega ministristva, kjer je navzočim domačim in inozemskim časnika, ki jih je tudi tokrat bilo okoli 100, predsednik kr. vlade in zunanji minister dr. Milan Stojadinović, v svojstvu letošnjega predsednika Sveta Male zveze prebral komuniké o sedanjem zasedanju zunanjih ministrov Male zveze.

Uradno poročilo

Stalni svet držav Male zveze se je sestel dne 5., 6. in 7. maja v Belgradu pod predsedstvom dr. Milana Stojadinovića, predsednika jugoslovanske vlade in zunanjega ministra. Ko je stalni svet temeljito proučil sedanjí mednarodni položaj in podrobno preštudiral vsa konkretna vprašanja zunanje politike, ki se tičejo treh držav Male zveze, je takole podal direktive skupne politike teh treh držav:

1. 16 let si države Male zveze prizadevajo, da branijo s poštovanostjo v okviru Zveze narodov mir in spoštovanje do mednarodnih obveznosti ter skušajo doseči v Evropi miroljubno sodelovanje med narodi v duhu medsebojnega razumevanja.

2. Želeč ohraniti mir, največjo blaginjo vseh narodov, so se z največjo energijo uprle vsemu, kar bi bilo moglo skaliti sedanjí red v osrednji Evropi. Zato so zmerom podpirale politiko zahodnih držav, ki je podpirala neodvisnost Avstrije; zato se upirajo izpremembi meja z revizionizmom, kakor tudi povratku na prestol dinastije, katere navzočnost bi neizogibno povzročila najtežji spor v podonavski kotlini.

3. Svečano izjavljamo danes v posebno težavnem trenutku za evropsko politiko, da nimajo države Male zveze nobenega vzroka kakorkoli izpremeniti to politiko, ki so jo vršile v duhu popolnoma neomajne zvestobe in trdnosti. Pri tej politiki vztrajajo danes bolj kakor kdajkoli. To politiko bodo zato izvajale tudi zdaj z isto energijo in do poslednjih posledic v korist evropskega miru.

4. Iz tega razloga izjavljajo s prav posebnim poudarkom, da jih življenjski interesi in razume-

doval časnika, da je glede Dardanel vse v najlepšem redu, da je bil zopet na predlog našega predsednika vlade sprejet sklep, da Turčija Dardanel ne bo zaprla, predno se ni posvetovala z vsemi državami, ki pripadajo Balkanski zvezi.

Tako je bil na belgrajski konferenci hitro napravljen konec grdemu klevetanju o »nesporazumih« v Balkanski zvezi, vsled katerih da njena trdnost, moč in zanesljivost razpada. Balkanska zveza je na podrtijah mednarodnih laži, ki so zadnje tedne krožile po Evropi, vstala okrepljena in sveža, da bo v bodoče težke naloge čim lažje izpolnjevala v prid miru in politične stalnosti na Balkanu. Ko so si štirje državni po dobro opravljenem delu na belgrajskem kolodvoru stiskali roke v slovo, je to pomenilo mnogo več, kot navadno kretnjo ljudi, ki se drug od drugega poslavljajo. Razšli so se štirje prijatelji, da vsak na svoji postojanki opravlja dolžnost, na katero je prisegel.

vanje zgodovinskih nujnosti od včera, danes in jutri silijo, da ostanejo za zmerom neločljivo združene druga z drugo. To ni bilo nikoli tako resnično kakor danes, ko utegeje iz mednarodnega položaja nastati velike težkoče in celo resne grožnje za mir v Evropi.

5. Iz teh razlogov tudi podčrtavajo dejstvo popolne in tožalne enotnosti vse svoje mednarodne politike. Naj gre za njihovo stališče do ZN, do neodvisnosti Avstrije ali do povratka habsburške dinastije, do spoštovanja meja in določb mirovni pogodbe, v kolikor se tičejo vojaških obveznosti, in na splošno do spoštovanja mednarodnih pogodb sploh;

naj gre za njihovo razmerje do Francije in Anglije, do Italije in Nemčije, Madjarske, Bolgarije, Avstrije ali Poljske, do držav Balkanske zveze ali Sovjetske Unije,

njihova politika ostane popolnoma ista, temelječa na istih načelih, na istih čustvih in na istih skupnih interesih. Državam Male zveze je do tega, da to proglašajo, da preprečijo tako pri njih kakor povsod drugod sleherni nesporazum in sleherni zmoti. Zadržanje treh držav Male zveze do katerekoli teh držav bo torej zmerom isto in skupno in popolnoma solidarno.

6. Države Male zveze bodo nadaljevale politiko Zveze narodov v največji zvestobi, trdno upajoč, da se bo tej politiki posrečilo premagati težko sedanjí krizo. One so pristale začela učinkovite kolektivne varnosti in so pripravljene sodelovati in v praksi učinkovito izvajati to načelo. Toda tako, kakor so storile v preteklosti, bodo znale dati v bodočnosti z drugimi sredstvi prav tako moč in potrebno učinkovitost politiki svojih narodov.

7. V vprašanju locarnske pogodbe in posledic, ki so nastale zaradi odpovedi te pogodbe, žele, da bi se hitro končali pripravljani razgovori med locarnskimi državami za evropsko kolektivno varnost, da bo Mala zveza mogla prispevati svoj delež k ureditvi splošnega miru prav tako na zahodu Evrope, kakor v srednji in vzhodni Evropi. Čeprav niso neposredni podpisniki porenjskega pakta, zasledujejo vendar s pozornostjo razvoj teh razgovorov, dobro vedoč, kakšne posledice bi izvirale tudi zanje iz takšnega spora o tej stvari.

8. Poudarjajo svoj življenjski interes do spoštovanja saintgermanske, trianonske in neuillyske mirovne pogodbe. Sporočili so že svoje nazore o tej stvari in so zavzeli dobro znano stališče. Sklenili so pri svojih sedanjih razgovorih zastran svojega stališča v praksi za bodočnost, da popolnoma obvarujejo svoje interese in pravice, zato izjavljajo trdno, da bodo v danem trenutku vse storili kar bo potrebno, da si pribore spoštovanje svojih pravic in svojih življenjskih koristi. Zato si pridrž-

za bodočnost vso svobodo svoje akcije in vrhu tega ugotove enkrat za vselej, da ne bodo dale nikoli pristanka za zakonitost izpremembe mednarodne ureditve, s katero so skupaj zvezane z drugimi podpisnicami, če do te izpremembe ne bi prišlo po razgovoru z njimi in če ne bi bila sklenjena in dogovorjena z njimi po načelih mednarodnega prava.

9. To stališče o spoštovanju do veljavnih pogodb pa prav nič ne brani državam Male zveze, da ne bi energično zasledovale poskusov za doseg gospodarskega sodelovanja med državami podonavske kotline, da bodo tako z dejanji podale očitne dokaze svoje dobre volje, da pripomorejo k zdravemu sporazumu v tej stvari.

Že večkrat so poudarile svoj pristanek na načelo gospodarskega sodelovanja z rimskim blokom in z Nemčijo.

10. Države Male zveze se zavedajo, da je mednarodni položaj zelo resen. Kot države ustanoviteljice Zveze narodov so globoko privržene miru. Kot države, ki so se udeležile vojne leta 1914-18, pa znajo ceniti blagor miru in sporazuma med narodi. Toda ker vidijo potrebo po ravni politični črti, ki vodi resnično do iskrenega in miroljubnega sodelovanja, so odločene skupaj in v enotnem nastopu in v globoki zvestobi ukreniti vse potrebno, da obvarujejo mir in svojo narodno dediščino z vsemi sredstvi, ki so in bodo na razpolago njihovim prijateljskim in zavezniskim narodom.

11. Glede na važne razgovore o vseh vprašanjih, ki se bodo prav v kratkem vršili bodisi v Ženevi, bodisi po običajni diplomatski poti, bodo trije zunanji ministri ostali v stalnih stikih med seboj.

Po prečitju komunikéja so zunanji ministri držav Male zveze ostali v veliki dvorani še kakšnih 10 minut. Ker pa nihče od navzočih časnika ni postavil nobenega vprašanja, je rumunski zunanji minister Titulescu zopet ves nasmejan vzkliknil: »Ugotavljam, da ni bilo vprašanj. Mi smo čakali polnih 10 minut, sedaj pa odhajamo!« Zunanji ministri so se nato ljubeznivo poslovili od množestvenih časnika, in so se zopet podali v kabinet zunanjega ministristva.

Rumunski zunanji minister Titulescu ter čkoslovski zunanji minister dr. Krofta ostaneta še tudi jutri v Belgradu, kjer bosta izmenjala z našim zunanjim ministrom in predsednikom vlade še nekaj misli o raznih političnih vprašanjih, predvsem pa o gospodarskih vprašanjih, ki zanimajo vse tri države.

Na čast svojim tovarišem je nocoj priredil predsednik kr. vlade in zunanji minister dr. Milan Stojadinović v gardijskem domu v Topčideru slavnostno večerjo, na katero so povabljeni številni gostje.

Dr. Stojadinovićaeva zdravica „Razdvojeni ne pomenimo mnogo ...“

Dr. Milan Stojadinović, sedanjí predsednik stalnega sveta Male zveze.

Belgrad, 7. maja. AA. Na svečanem banketu, ki ga je priredil predsednik vlade in zunanji minister dr. Milan Stojadinović na čast visokih zastopnikov držav Male zveze, je imel sledeči govor:

»Gospoda! Belgrad je imel včera veliko zadoščenje, ko je videl zbrane zunanje ministre držav Balkanske zveze. Nič manjšega zadoščenja pa nima danes, ko so tukaj zbrani ugledni gostje zaveznikov vlad kraljevine Rumunije in čkoslovške republike, ki ju zastopata Nikola Titulescu in dr. Kamil Krofta.

V imenu vlade kraljevine Jugoslavije in v svojem imenu vam, dragi tovariši, izrekam prisrčno dobrodošlico, prepričan, da boste z današnjega sestanka odnesli vtise toplih čustev, ki jih kraljevina Jugoslavija goji do svojih zaveznikov in prijateljskih držav Rumunije in Čkoslovške.

Mala zveza, v imenu katere smo se danes sestali, ima za seboj že svojo zgodovino. 16 let nie-

nega obstoja je pokazalo, da je MZ popolnoma opravičila vse nade, ki smo jih vanjo polagali. Politične in gospodarske nezdore, ki jih v tem času ni manjkalo v Evropi, so bile najboljša preizkušnja za Malo zvezo, ki je znala s preračunano hladnokrvnostjo razbiti vse intrige, ki so se razvijale okrog nje, in na katere je vedno jasno in odločno odgovorila. Naše tri države so instinktivno občutile, da bi razdvojen ne pomenimo mnogo, da pa predstavljajo združene močno enoto, ki je sposobna, da vzdrži najtežje udarce. Zaduja tri leta predstavlja Mala zveza celoto, ki ima svoje posebne interese, na katere mora budno paziti. V svojstvu čuvarja naših posebnih interesov in mirovni pogodba pa je Mala zveza predvsem organizacija, ki stremi za mirom. Niti v njenih idejah, niti v njenem sistemu ni ničesar napadalnega. Njena naloga in dolžnost je čuvati varnost in obstoj njenih članic. Za to ji daje pravico njena zgodovina, dajejo ji pravico velike žrtve za ustvaritev nacionalnih idealov. Odlični v svojem pojmovanju in varovanju svojih interesov pa ne izključujemo sodelovanja s tistimi, ki jim je prisrcu konsolidacija miru v Srednji Evropi, ki jim je za gospodarsko blagostanje v podonavski kotlini.

Takšno sodelovanje bi iskreno sprejeli. Mala zveza je vedno pripravljena za lojalno sodelovanje, za pošten sporazum. Na sedanjem sestanku sveta Male zveze se je pokazala istovestnost nazorov in idej. Bilo bi težko razumljivo, če bi po 16 letih svojega obstoja Mala zveza ne pokazala identičnosti stališč v tem zgodovinskem trenutku, če je to stališče bilo poprej istovestno. Prijeto mi je, dragi tovariši, da sem na naših razgovorih v teh dveh dneh mogel ponovno ugotoviti soglasje nazorov in vseh sedanjih mednarodnih problemih.

Dvigam čašo na zdravje Nj. Vel. kralja Karla in Nj. ekselence predsednika čkoslovške republike dr. Beneša, pijem na zdravje Nj. ekselence Nikole Titulesca, dr. Kamila Krofta in v znak prijateljstva zaveznika rumunskega in čkoslovškega naroda.

Zahvala dr. Krofte

Dr. Kamilo Krofta, zunanji minister čkoslovške republike, je odgovoril na nagovor predsednika jugoslovanske vlade in zunanjega ministra dr. Milana Stojadinovića

Beg od Zveze narodov

Amerika snuje svojo lastno zvezo
Skandinavske države hočejo izstopiti

Washington, 7. maja. Spricho poloma, ki ga je doživela ustanova Zveze narodov v Zenevi, doždeva v državah Južne in Severne Amerike nabrati, da naj bi se ustanovila zveza ameriških narodov skupaj z najvišjim razsodiščem, ki bi bila oba polnoma neodvisna od ženevskega tribunala in bi urejevala medsebojna vprašanja in eventualne spore ameriških narodov. Obstaja tudi krog, ki se bavi z mislijo, ali bi se ne dale pritegniti k temu tudi azijske države, kolikor mejijo na Tih ocean in čeprav se zdi ta misel utopična, je vendar tudi ona dokaz, kako zelo je padel ugled Evrope, ki bi v takem slučaju izgubila svoje tisoletno politično in moralno prvenstvo nad svetom.

V kratkem se mora zbrati v Buenos Airesu vseameriška konferenca, pred njo pa se bo zbral organizacijski odbor, kateremu predseduje državni tajnik za zunanje zadeve USA g. Hull. Hull je že sprejel vse različne predloge raznih južnoameriških držav, ki gredo vsi za tem, da se Zveza ameriških narodov ustanovi. Več teh držav predlaga tudi, da se izdela nova mednarodna prava v območju Amerike, ki naj bi s pomočjo razsodišča bolj jamčilo za medsebojno varnost ameriških narodov, nego ženevski Covenant.

Kolumbija in San Domingo enostavno predlaga Ameriško zvezo. Argentina predlaga točno določeno formulo, na podlagi katere bi mogel poseben odbor zveze nemudoma nastopiti zoper vsakega napadalca na katerikoli točki ameriškega kontinenta, ne da bi bilo treba prej vprašati vsako državo posebej, in katera bi razpolagala tudi s panameriško policijo. Čile in Venezuela predvsem določata obnašanje ameriških držav za slučaj zunanjega napada na katerikoli izmed njih.

Peru in Salvador predlagata najvišje razsodišče, ki bi čuvalo nad izpolnitvijo vseh paktov, ki obstojajo že danes med posameznimi ameriški državami; Salvador sam predlaga, naj bi se vsi ti pakti nadomestili z enim samim, ki bi izrekel in čuval absolutno solidarnost vseh ameriških držav. Na ta način bi se tako imenovana Monroeova doktrina razširila na vso Ameriko. Kolumbija je svojemu predlogu pristavila obširno in ostro kritiko ženevske Zveze, posebno pa izvajala, da čl. 16. pakta Zveze narodov namesto, da štiti napadeno državo, lahko obenem služi kot orodje močnejših držav zoper slabšeje.

Državni tajnik Hull je te predloge skrbno preučil in naslovil na posamezne ameriške države vprašanja, ki se tičejo razjasnitve, oziroma dopolnitve ali spremembe posameznih točk.

Kako zelo je omajano zaupanje narodov v ženevski areopag, dokazuje tudi vest, ki prihaja iz Kodanija, da bo na prihodnji seji zunanji ministri skandinavskih držav (Švedske, Norvegie in Danske) ter Nizozemske na dnevnem redu vprašanje, ali naj te države še ostanejo v Zvezi narodov ali ne. Dne 9. maja bo poseben sestanek, na katerem bosta prisotni tudi Španija in Švica.

Stockholm, 7. maja. b. Nizozemska vlada je povabila švedsko in finsko vlado, naj pošljejo na konferenco v Zenevo svoje delegate, da zavzamejo stališče o italijansko-abisinskem sporu. V Zenevi se bo predvsem razmotiralo o tem, kaj naj stori sedaj Zveza narodov. Švedska zastopa stališče, da se morajo proti Italiji tudi v bodoče izjaviti še sankcije, ker v nasprotnem slučaju ni izključeno, da bo izstopila iz Zveze narodov.

Bodoča francoska vlada

Blum predsednik, Boncour zunanji minister
1 milijardo frankov za šport — hočejo komunisti

Pariz, 7. maja. AA. (Havas) Nekateri današnji listi se spet bavijo s prognozami o sestavi bodoče vlade levičarske ljudske fronte. »Echo de Paris« pravi med drugim, da ni posebno verjetno, da bi Leon Blum prevzel resor zunanje ministertva, mnogo verjetneje je, da bo zunanji minister postal Paul Boncour. Po pisanju lista omenjajo v zvezi s resorom zunanje ministertva tudi g. Georges Bonnetta in Herrieta. Le-ta pa po sodbi lista ni posebno navdušen za zunanje ministertvo, ker bi mnogo raje prevzel kandidaturu za predsedstvo poslanske zbornice. Podpredsednik vlade in pravosodni minister bo po sodbi lista g. Daladier, iz- vzemši, če bi se raje odločil za vojno ministertvo in prepustil pravosodje Delbosu. Po tej prognozi bi bili mornariški minister Sarrant, letalski minister Cot, finančni minister socialist Vincenot Anriol in notranji minister socialist Salengro.

Narodni poslanec Thorez, glavni tajnik komunistične stranke, je obrazložil čimkarijeme metode svoje stranke pri bodočem izvajanju programa ljudske fronte. Komunistični poslanec je izjavil, da bo komunistični poslanski klub predložil parlamentu načrt zakona o izrednem in pospešenem obdobju velikih posestev. To obdobje bo omogočilo vravnoteženje proračuna in stalnost franka. Komunistična stranka bo tudi zahtevala, da se izglasuje načrt velikih del in da se v zvezi s tem uredi tudi delovna plača in uvede 40 urni delovni čas v tednu. Odstraniti se morajo tudi krivice, ki so bile uvedene z dekreti. Stranka bo tudi predlagala zakone za zaščito mladine in zahtevala, da se podpirajo družine s velikim številom otrok. Uvedla bo tudi strogo borbo proti propadanju rojstev. — Končno pa bo poslanski klub predložil parlamentu načrt zakona, s katerim se naj določi ena milijarda frankov za reorganizacijo francoskega športa. Za-

ščititi se mora poljedelci in komunistični klub bo predlagal, da naj se ustanovi anketni odbor, ki bo preučeval, odkod veliko bogastvo nekaterih magnatov.

Že 2 milijardi pobegnili čez mejo

Pariz, 7. maja. c. Kakor običajno, tako je tudi letošnja levičarska zmaga pri volitvah v Franciji že rodila tiste sardove, ki jih je ves svet pričakoval. Rentniki beže s svojim denarjem iz Francije in francoska Narodna banka objavlja danes, da je v devetih dneh po obeh volitvah izidih zbežalo iz Francije za dve milijardi frankov zlata (6 milijard dinarjev).

Danes se je vršila seja ministrskega sveta, katere se pa zunanji minister Flandin ni udeležil. Govori se, da je bolan, verjetneje pa je, da se bo Flandin takoj po prvem juniju umaknil iz vlade.

Veliko senzacijo je danes vzbudila vest, da so socialisti sklicali svoj kongres brzojavno že za 10. maja, dasi je bil kongres najprej določen šele za 30. maja. Verjetno je, da hočejo socialisti na tem kongresu izglasovati resolucijo, v kateri bodo zahtevali vlado zase, že pred 30. majem, da bi tako preprečili spekulacije na finančnem polju, ki bi jim lahko sicer zaprle pot do oblasti, kakor se je to že večkrat zgodilo. Leon Blum je objavil v londonskem delavskem glasilu »Daily Herald« izjavo, v kateri pravi, da hočejo socialisti prevzeti francosko vlado in da bodo v zunanji politiki delali za razorožitve Evrope. K temu delu je treba povabiti tudi Nemčijo, če pa Nemčija ne bi hotela priti, pa se mora to delo opraviti brez nje.

Rdeči val nad Španijo

Madrid, 7. maja. Nemiri v Španiji se neprestano nadaljujejo. Na dnevnem redu so splošne stavke in delne stavke v provinci, požigi in napadi na cerkve, ki jih komunisti očitno izvršujejo po dobro premišljenem načrtu. V San Sebastianu strajkajo stavbni delavci, katerim so se pridružili delavci pristanišča Pasajes. V Malagi je splošen strajk, ki so ga proglasile socialistične strokovne organizacije. Že nekaj dni ne izhajajo listi. Ves promet je ustavljen. Zaprite so tudi kavarne in trgovine s živilom. V Sevilji stavkajo železničarji. Promet z Madridom je prekinjen. V Kartageni je v stavki vse pristaniško delavstvo. V Madridu je vpostavljen mir, potem, ko so marksisti v ponedeljek zadeli sedem cerkva in več samostanskih šol. Madridsko časopisje pa radi strogih cenzurnih odredb ne navaja nikalnih podrobnosti in se vzdržuje vseh komentarjev. Zanimivo je, da so se ti požigi izvršili na povelje komunistov, točno dan po francoskih volitvah.

Položaj v Španiji, ki je bil od odstopa Alfonza XIII. ves čas resen, se zadnje dni znova zaostrojuje. Splošna orientacija na levo, ki jo je opazovati zadnjega pol leta, se vedno bolj krepi in kakor pričajo največja poročila, se požari cerkva in samostanskih poslopj nadaljujejo. Na različnih krajih jezele se nenadno pojavljajo nemiri, ne da bi bilo moč reči, da se vrši vse po dobro premišljenem načrtu. Čuti se le roka Moskve, ki ima interes na tem, da se javna oblast vedno bolj razkaja z brezmišelnim uničevanjem in divjimi stavkami. Zadržanje policije v Španiji se večkrat zdi nerazumljivo. Ne da se dvomiti, da je velik del policije, ki je bila prej na pol vojaško organizirana, polagoma izgubil trdno organizacijo. Guardia Civil je od nekdanj veljala za zvesto kralju. In če se pomisli, da je nekaj let ni več monarhijske, vsaj zvesto redu. Levičarskim elementom je dobro disciplinirana policijska četa, ki je trdno v rokah svojih poveljnikov, groza in nič ne draži bolj razkrojevalne sile, kakor trdnost in mirnost, s katero policijski organi vzdržujejo red. Zadnje čase pa je večkrat opazovati, kakor da policija mirno gleda izgrede poulične množice. Vsičuje se mnenje, kakor da del policije mirno gleda izgrede poulične množice. Vsičuje se mnenje, kakor da del policije namenoma hoče, da se teror izliva, da bo potem moč tem energičneje udariti. Seveda bi to bilo zadržanje, iz katerega bi se dalo sklepati na katastrofalno politiko, ki se le v zelo redkih primerih obnese. V Španiji je seveda splošen nered že tako daleč napredoval, da je tudi katastrofalno politiko moč razumeti. Ločitev duhov v Španiji še ni popolnoma izvedena. Treba je samo

gledati na zadnje volitve v cortese, da se vidi, kako neustaljena in gibljiva je masa španskih volivcev.

Medtem, ko opazujemo na levično odločno hotenje terorizirati javno mnenje, se pa nasprotno opazuje, da desnica ne nudi nikakega enotnega tabora. Ako izznamemo Gil Roblesa, ni na desnici nobene osebnosti, ki bi odločno privlačevala množice. Morda ima Azana tudi v zmernejših meščanskih krogih še nekaj zaupanja. Ako postane državni predsednik, bo morda vendarle v stanju, da vzdrži državno avtoriteto. Toda, kdo bo stopil na njegovo mesto kot ministrski predsednik? Mnogo desničarskih voditeljev je v ječi. Zopet drugi pa so ustrahovani tako, da je velik del desničarskih volivcev brez pravega političnega vodstva.

Požigi in plenitve so uničile velik del umetnin. Ako vesti govore v prvi vrsti o požigih cerkva in samostanov, je treba vedeti, da so ravno v teh bili nakopičeni največji umetniški zakladi. Od odhoda Mavrov iz južne Španije je ta dežela v splošnem bila v teku stoletij obvarovana vsakega resnejšega sovražnega vpada. Stare umetnine radi tega v nobeni kulturni državi niso bile tako dobro ohranjene, kakor na Španskem. V cerkvah in v samostanih shranjeni umotvori so toliko vrednosti, da jih niti ni moč prav preceniti. Zdi se zato, da ni le politični fanatizem, ki pri požigih odločuje, ampak da gre tudi za čisto navadno ropanje prastarih zlatih vrednot, ki izvirajo še iz Kolumbove dobe.

Boljševizem učinkuje na kulturo in umetnost kakor razjedajoča kislina in kjer vlada, zadušijo sleherni duhovno življenje. Španci preživljajo težke čase. Lepa dežela gotovo ni zaslužila takšne usode. Španija je dežela ponosa in časti. Požigi in plenitve, ki so na dnevnem redu, pa le oskrinjajo lepo podobo kulturne Španije.

Odebelelim osebam

pomore ena čaša naravne

Franz-Josefove

grenke vode zjutraj na tešče do lahke stolice.

Reč. po mla. soc. pol. in nar. zdr. 8-br. 15485, 25. V. 35.

Belgrad, 7. maja. m. Nocoj je delavni odbor Jugoslovanske nacionalne stranke končal svoje delo in je končno sestavil navodila, ki jih bo poslal svojim somišljenikom za obnovo delovanja JNS.

O možatosti in radiu

»Jutro«, s katerim se moramo zopet baviti, ima eno značilno lastnost in pa eno napako: prav rado napada, toda vedno tako, da ga prizadeti težko primejo in pokličejo. Naj odkrito pove, kaj je hotel s svojim namigavanjem. Včeraj si je ta dnevnik dovolil precej strupen napad na profesorja Mirka, predsednika Ipravčeve pevске župe ter namiguje, da je nemožnost, ker je prekladal svoj podpis na znani »spomenici«, ki so si jo dovolile nekatere slovenske »kulturne organizacije« proti Prosvetni zvezi in jo poselale ministru dr. Kaludjeriču in predsedniku finančnega odbora g. Mitu Dimitrijeviču. »Jutro« je presneto slabo podkovano v logiki. Logika in morala zahtevata, da vsak pošten in odkrit mož javno prizna napake, ki jo stori, jo obžaluje in preklči. To je storil prof. Mirk in nič več. Prof. Mirk je videl in spoznal, da je nasel sedretnemu političnemu manevru JNS, naprejenemu proti največji slovenski prosvetni organizaciji ter je to takoj popravil. Možato bi bilo tudi od drugih organizacij, ki so to spomenico podpisale in ki se predstavljajo za nadstrankarske organizacije v Sloveniji ne glede na to, v rokah katerih političnih pripadnikov so odbori, da slede Ipravčevi župi. Tega sicer ne pričakujemo od Zveze kulturnih društev in ne od obeh »naprednih« starejših zvez, niti od Vodnikove družbe, še manj pa od Zveze slovenskih fantov in deklet, ker vemo, da imajo te organizacije že davno čisto svojsko »kulturno« obeležje. Obe sokolski župi v Ljubljani in Mariboru sta vedno vabili v svoje vrste vse, brez razlike političnega prepričanja in zato se nam tudi čudno zdi, kako da sta mogli slediti vabilu JNS-arjev za podpis te spomenice. Odkar je Sokol državna ustanova, mu je bil ljubljanski radio vedno na razpolago, tudi v času, ko ga je pred svojim razpustom imela Prosvetna zveza in to je bilo skoraj 3 leta. Pričakujemo, da bo Sokol spoznal ne-hvaležnost do Prosvetne zveze ter tudi umaknil oba svoja podpisa.

Južno-slovenska pevška zveza in Hubadova župa sta res kulturni organizaciji. Toda kje bi se ti dve zvezi upali trdit, da predstavljata slovenske pevce, ko imamo tukaj še neko drugo Pevsko zvezo, ki predstavlja vsaj 90 odstotkov organiziranih slovenskih pevcev. Toda ako prvi dve organizaciji trdita, da sta nadstrankarski, čemu se sedaj eksponirata za JNS politiko? Ali samo zato, da odkrito povesita, na kateri strani bijeta njuni srci? Z začudenjem beremo tudi, da obstajata neki dramatični društvi v Ljubljani in v Mariboru.

Za dramatično društvo v Ljubljani vemo sicer, da ga predstavljata v javnosti gg. Praprotnik in Govekar, da ima to društvo znatno premoženje, ne vemo pa, v čem obstaja sedanje njegovo delovanje, kdo upravlja in gospodari z njegovim premoženjem in kdaj je imelo to društvo v zadnjih letih občne zborni. Čiril-Metodovi družbi, ki je sicer pred vojno storila mnogo narodno-obrambne dela, bi tudi ne svetlovali, da se spušta v javnost a tako pristranskim nastopom. Čiril-Metodova družba je postala narodno-obrambna organizacija v pravem bistvu šele, ko so jo med vojno podprli ljudje z naše strani. Zakaj kaže zopet za zastarele kulturno-politične rožičke, res ne razumemo.

Takse za sodne poravnave

Belgrad, 7. maja. AA. Davčni oddelek finančnega ministertva je izdal pojasnilo, kako je treba taksirati sodne poravnave glede na uredbo o takсах za podaljšanje roka v listinah o posojilu z dne 23. maja 1935.

V čl. 1. uredbe o takсах za podaljšanje roka listinam o posojilu je določeno med drugim, da se za listine o posojilu, za katere je taksa o pravnem postopku že plačana, izvzemši menice, ne bo taksa ponovno izterjevala, če se na teh listinah ali pa s posebnim pismom izvrše izpremembe glede roka in kraja plačila in obrestne mere. Za takšne izpremembe se bo plačala samo taksa 2 din. Če se pa te izpremembe vrše v obliki sodne poravnave v pravnem postopku, zaradi česar se je načelo vprašanje, kakšno takso je treba plačati, pojasnjuje davčni oddelek finančnega ministertva v zvezi s tem, da se bo za zapisnik o poravnanju plačevala taksa iz tar. št. 2, zakona o sodnih takсах. Za pravni posel o podaljšanju izplačilnega roka in izpremembi obrestne mere že obstoječega posojila se bo pa plačala taksa 2 din. Razen tega se plača za poravnanja, kot za sodne postopke taksa v višini 1% od vrednosti, na kateri se je poravnava izvršila, in sicer za to, ker se taksa 2 din plača samo za pravni posel kot tak in ne za sodni postopek pri poravnavi. Za sodno odpravo poravnave se plača taksa iz tar. št. 5 zakona o sodnih pristojbinah.

Provizije potniških agentov

Belgrad, 7. maja. AA. Na vprašanje nekkih finančnih ravnateljev, ali je provizija potujočih agentov in trgovskih potnikov podvržena plačilu davka na poslovni promet, ki ga odreja zadnji odstavek čl. 59. zakona o neposrednih davkih, je davčni oddelek finančnega ministertva izdal pojasnilo, ki pravi, da odreja čl. 8. zakona o davku na poslovni promet, kdo je oprošten tega davka. Ker te določbe ne obsegajo provizije potujočih agentov in trgovskih potnikov, že zaradi tega ne plačajo davka na poslovni promet. V zvezi s tem so dobila finančna ravnateljstva nalog, da napravijo predloge in jih pošljejo davčnim odborom za sprejetje provizije tistih potniških agentov in trgovskih potnikov, ki so obdavčeni s pridobitno, in tistih, ki plačajo davek po poslednjem odstavku čl. 59. zakona o neposrednih davkih, in ki dobivajo provizijo.

Dohodki tujstega prometa

Belgrad, 7. maja. m. V svojih prostorih je imelo danes občni zbor društvo »Putnik«. Iz poročila upravnega odbora je razvidno, da je dohodek od obiska turistov lanske leto znašal okoli 827.100.000 dinarjev, od česar odpade na domače turiste Din 510.100.000, na inozemske pa 317.000.000 Din. Vsega skupaj je bilo lanske leto inozemskih turistov 242.214. Od teh turistov so naše železnice približno zaslužile okoli 250.000.000 Din. Razmere turizma so bile lanske leto, kakor drugod, tako tudi pri nas, nekoliko boljše, to pa zaradi gotovega zboljšanja gospodarskih razmer. Razvoj turizma so pa brez dvoma ovirali tudi razni devizni predpisi.

Maršal d'Esperay pride

Belgrad, 7. maja. m. Doznalo se je, da bo francoski maršal in častni vojvoda jugoslovanske armade gospod Franchet d'Esperay sredi tega meseca prisel v Belgrad. Z njim pride semkaj tudi skupina francoskih bojevnikov s solunske fronte. Ob tej priliki bo v prestolnici skupna manifestacija naših in bivših francoskih bojevnikov s solunskega bojišča. Iz Belgrada bo maršal d'Esperay odpotoval v Bukaresto.

Tudi Jadranska straža bi bila Prosvetni svesi bolj hvala, ako bi se spomnila, koliko ji je Prosvetna zveza uslug že napravila. Jadranska straža sploh ni slovenska kulturna organizacija v takem smislu, kot gori našteje ter se v kulturno življenje Slovencev nima vtikati. Njen namen je propaganda za morje in tega naj bi se držla. Z Jadransko stražo pa ima naša javnost še drug obracun. Po ljubljanskih javnih lokalih vidimo neke avtomate, ki so preračunjeni na prav nizknotno loterijo. Otroci, mladina in povečini ubogi ljudje mečejo v avtomate dinarje ter špekulirajo, da dobe iz njih dobitke, ki so pa procentualno seveda zelo redki. Dognaja se, da maršak delavec ali dijak zgubi v teh avtomatih ves denar, da, cejo dogajajo se primeri, ko otroci doma ukradejo denar, da ga potem izgube v teh avtomatih. Predsednik oblasti nega odbora dr. Pirkmajer bi storil dobro delo, ko bi svojo Jadransko stražo odavetoval podpis spomenice, mesto tega pa bi dosegel prepoved takih avtomatov vsaj na področju Slovenije.

Ostane nam le še Narodna obrana, ki tudi trdi o sebi, da je slovenska kulturna organizacija. Kako je prišla do tega naslova, nam ni umljivo.

Končno še vprašamo: Kje pa so bile te slovenske kulturne organizacije, ko se je na slovensko kulturo napravil največji zločin, kar jih pomeni naša zgodovina, to je, ko so moršale, ko je bila Prosvetna zveza razpuščena? Tedaj naj bi se te organizacije oglasile, to bi bilo možato!

Prosvetna zveza že po svoji moči zaleže za mnogo takih organizacij, kakor so podpisnice na tej spomenici. Danes predstavlja Prosvetna zveza ponovno ogromno mrežo društev, razpredenih preko vse Slovenije in v njej je prosvetno organiziran takorekoč ves slovenski narod. Katera druga organizacija bi si še upala s tako veliko moralno pravico lastiti radio, kakor ravno Prosvetna zveza. Sicer pa je Prosvetna zveza s lastno močjo ustvarila ljubljanski radio, založila vanj mnogo truda, kapitala in ljudi ter je bilo popolnoma pravično, da ji je država vrnila, kar je pod nasilnimi režimi vzela.

Sedaj se pod njenim vodstvom ljubljanski radio zopet pričenja gibati, dolg, ki je pod komisarijatom narastel, se zopet zmanjšuje, število naročnikov se dviga. Prosvetna zveza je torej 100 odstotno moralno upravičena, da radio obdrži v svoji upravi, od česar ima korist tudi država, kakor naročniki in pa prosveta slovenskega naroda.

Končno bi bilo napačno misliti, da je Prosvetna zveza sama v boju proti organizacijam, ki podpisale to spomenico. Kaj predstavlja recimo Vodnikova družba proti Mohorjevi družbi, kaj predstavljajo vse pevске župe proti Pevski zvezi? Ali naj navajamo vse polno drugih kulturnih organizacij, pevskih društev, humanih, socialnih in drugih ustanov, ki te spomenice niso podpisale. Saj se nam čudno zdi, da je Jadranska straža podpisala spomenico, potem bi morala slediti druga organizacija, ki ima prav tako propaganden in človekoljuben namen, to je Rdeči križ, ki je nedvomno mnogo močnejši kakor Jadranska straža. Spomenica predstavlja sicer poskusni balon in udarec v vodo, nam pa je zaradi tega dobrodošla, ker so se nekatere organizacije razkrinkale, kaj so.

Tajna okrožnica in občinske volitve o St. Vidu n. Ljubljano

Kakor smo izvedeli iz »Slovenca«, se razširja neka tajna okrožnica, v kateri se med drugim omenja: »Pri občinskih volitvah se goljufa na debelo. Samo v St. Vidu nad Ljubljano je JRZ pripisala 250 glasov...«

Pri nas je gospeodom od JNS zaprlo sapo, ko so silili uradno, da je JRZ dobila pri občinskih volitvah dne 29. marca 1936. leta 615 glasov. Tudi oni so malo podvomili, kako je to mogoče. Ker pa mi ne branimo vpogleda v volivne spiske, kar so oni storili nam leta 1933, ter se lahko vedno sami prepričajo, da ima JRZ 615 volivcev, ki so toliko zavedni, da tudi javno vsakomur priznavajo, da so za JRZ, zato nasprotniki previdno molče. Da pa se na zunanjo operajo tega poloma, je verjetno, da tudi naši JNS-arji prijemajo za laž ter s tem zagovarjajo svoj poraz.

V odgovor na to sledeče: Ko smo pri predzadnjih občinskih volitvah leta 1933 zahtevali, naj se nam pokažejo volivni spiski, nam isti niso bili dani na vpogled radi kontrole. Pri občinskih volitvah dne 29. marca t. l. pa je dobila JRZ vsake najmanjše goljufije 615 glasov, volivne listine pa so vsakomur, prav posebno pa onim, ki širijo te podle in neresnične vesti, vsak čas med uradnimi urami na občinskem uradu na vpogled. Pozivamo avtorja te tajne okrožnice, da pride s polnim imenom na dan in si točno ogleda svojo laž, katere si ne bo upal nikdar več ponoviti. Ne sodite nikogar po svojih lastnih delih! — Krajevni odbor JRZ St. Vid nad Ljubljano.

Nova služba

Konferenca JNS v Splitu je srečno pri kraju. Poseben dogodek to sicer ni bil, zato ni vzbudil pozornosti niti v Splitu-gradu niti v »Londri«, le »Jadranski dnevnik« nam pove, da je »politično plemstvo« obnovilo navade nekdanjega krvnega plemstva-virliste.

Ljudje, ki za vsako ceno hočejo biti na najvišjih stopnicah našega javnega življenja, sami »politiki«, so v prizadevanju, da dokazujejo, da JNS ne samo obstoja, ampak da je celo sposobna za nove »podvige«, akovali nekaj, kaj vsekakor ni v skladu s toliko razkričanim demokratizmom omenjene stranke in njenih pravkov. Na sestanku maloštevilnih pristavev so namreč, da bi bili nad drugimi, sebe dali proglasiti za virilne člane. Ob upravi stranke, ali bolje, nad njo, so virilisti, »narodni«, poslanci in senatorji. Kaj naj bi bili ti, na katerih stoji virilni člani, ne bomo niti preiskovali. Vsekakor je žalostno, da se pri nas, kjer še ni pokopan spomin na škodo, ki so jo nam prizadejali virilisti v raznih zborih, gosposkih zbornicah in magnatskih konventiklih, še dobe poslanci in senatorji, ki se ponašajo z naslovom virilistov.

Tako nam je JNS preden se razkropi na vse vetrove blago, izvolila obnoviti spomin na c. kr. čase, ko smo se čudili svetlim kočijam virilistov. Sicer pa ta iznajdba ni tako napačna. Dne 28. junija, na Vidov dan po pravočasnem koledarju, bo namreč v Belgradu kongres JNS, tako so sklenili virilisti na zadnji konferenci v Usunovičevi palači. Morda so računali, da bo vsaj radevednost pri gnala veliko ljudi, da si bodo ogledali — viriliste. Take prilike so danes že redke.

Uprava »Slovenca« Maribor

Koroška cesta 1
Podružnica: Aleksandrova 6
Sprejemajo se oglasi in naročniki lista, izvršujejo vsi upravn. posli in dajejo pojasnila ki spadajo v delokrog upravn. ništva lista.